

Medlem tidligere har haft sine Øren, men det er ikke noget nyt; jeg har oftere hørt det i denne Sal. Men selv om man nu vil holde sig til Krigsstattens Beløb, saa vil dette altsaa sige, at det for Vareindsførselen bliver omtrent 2½ Million Kroner, vel at mærke, for de sidste 5 Aar; thi tage vi hele denne Periode, i hvilken denne Krigsstat har bestaaet, bliver Gennemsnittet kun lidt over 2 Mill. Kroner, nemlig 2,084,000 Kroner. Men nu maa vi jo erindre, at det ingenlunde forholder sig saaledes, at dette Stattebeløb er blevet opkrævet siden 1864, uden at der er indbrømt Befolkningen noget Udvælgent paa andre Omraader. Der har fundet forskellige Nedsættelser af Skattebeløbene Sted, om hvilke det ganske vist maa siges, at de ikke vilde have fundet Sted, dersom man først havde opgivet Krigsstattebeløbet, og om hvilke det derfor med fuld Føje kan gøres gældende, at de maa betragtes overfor Befolkningen som Afdrag paa denne. Man opgav i 1874 ved den nye Sportellov, særlig paa Skiftegebyrer og den dertil knyttede Stempelafgift, et Beløb, der da udgjorde 360,000 Kroner om Aaret, men som ganske sikkert nu vilde udgøre ikke saa lidt mere. Man opgav i 1878, tror jeg, det var, omtrent 100,000 Kr. paa Hentebevillinger, som tidligere vare betalte, idet det da blev bestemt, at disse Bevillinger skulde udbetales uden Vederlag. Man opgav i 1879 den indenlandske Skibsafgift med et Beløb af 70,000 Kr. Endelig har man paa anden Maade vederlagt Krigsstaten, idet man i 1884 overtog den Byrde, der hidtil havde ligget paa Befolkningen, nemlig Bidragene til Sindsøhygeanstalterne, som Staten overtog med et Beløb af 420,000 Kr.; medens dette Bidrag nu udgør omtrent 550,000 Kroner. Regner man disse Beløb sammen, vil man komme til et samlet Beløb af omtrent 1 Mill. Kroner. Jeg maa nemlig bemærke, at vil man regne med de sidste Aars Gennemsnit af Krigsstaten, bør man ogsaa regne med, hvad disse Afgifter nu vilde have indbragt, altsaa det Beløb, hvormed de nu vilde have saldet paa Befolkningen. Vil man staa paa det Beløb, som disse Afgifter indbragte, den Gang de bleve hævede, tror jeg, man ogsaa maa blive staaende ved Gennemsnittet for Krigsstaten for hele Aarrækken, som bliver lidt over 2 Millioner Kroner. Det vil altsaa ses, at naar man tager dette i Betragtning og nu kommer til en yderligere Nedsættelse af omtrent 1 Mill. Kroner, er der i Virkeligheden givet Befolkningen et saa betydeligt Afslag paa og Vederlag for Krigsstaten, at dette Spørgsmaal virkelig ikke vedblivende kan parallelliseres

med de 2½ Mill. Kroner, som de Herrer ville have i Afdrag. Men jeg ønsker at gøre endnu en Betragtning gældende lige overfor det, der klages over, nemlig, at man har beholdt den saakaldte Krigsstatstold, efterat Krigsomkostningerne, som foranledigede dens Paalæg, i Virkeligheden ere dækkede dermed. Jeg skal tillade mig at minde om, at det Beløb, som Krigen i 1864 kostede, mindst maa beregnes til 60 Millioner Kroner, og at det altsaa vil ses, at det har krævet en ret lang Aarrække, før Krigsstaten har kunnet dække dette Beløb. Hvad jeg dernæst ønsker at bemærke, er, at naar man har beholdt Krigsstaten, er det kun derved, at det er blevet muligt at komme til en stor Forøgelse af Statens Udgifter paa de civile Budgetter, der nu udgøre godt 6 Millioner Kroner mere end for 10 Aar siden. Og disse Beløb, hvormed de ere voksende, ere for en stor Del netop udgivne i Sjæmied, som Befolkningen sætter Pris paa og lægger Bægt paa, idet de for en stor Del ere udgivne til humane og sociale Formaal, til aandsfuge, døvstumme, blinde, samt forøgede Tilskud til Almestolerne, som Tilskud til Folkehøjskolerne, som betydelig forøgede Tilskud til Landbrugsproduktionen, til Industriens Fremme o. s. v. Det maa de Herrer gøre sig klart, at, dersom man vil opretholde den Fordring, at Staten skal opgive 3½ Mill. Kroner, vil det blive nødvendigt at opgive en stor Mængde af disse Poster, og saa turde det dog maaske være et Spørgsmaal, om Befolkningen vil foretrække det sidste.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgtreds (Tauber) fremkom i Gaar med en Række mildest talt meget dristige Paastande, og navnlig nægtede det ærede Medlem sig intet i Retning af store Tal, Tal, som jeg ikke anser det for Umagen værd at spille Tingets Tid med at gendrive, da jeg rolig kan paastaa, at de, i alt Fald for en stor Del, ere grebne ud af Luften. Dette gælder saaledes den Paastand, at Befolkningen, udover hvad den ydede i Stat til Staten af Brændevin og Told paa Brændevin, betaler en 5 à 6 Mill. Kr., til Brændevinerne, som den altsaa ikke behøver at betale, dersom man opgav den Beskyttelse, der er bleven dem tilbedt. Jeg vil henstille til enhver at regne efter, hvoreledes det med de nuværende Brændevinspriser skulde være tænkeligt, at der paa et Forbrug af ca. 30 Mill. Potter, som omtrent bliver det, der kan være Tale om, skulde kunde ydes det Beløb til Brændevinerne. Mig er det saa komplet gaadesuldt, at jeg slet ikke vil indlade mig paa det saa lidt som paa de andre